

ČESKÁ REPUBLIKA

Česká školní inspekce

Pražský inspektorát - oblastní pracoviště

INSPEKČNÍ ZPRÁVA

Základní škola T. G. Masaryka, Praha 4, Modřanská 10a

Modřanská 10a/1375, 143 00 Praha 4 - Modřany

Identifikátor školy: 600 037 118

Termín konání orientační inspekce: 28. – 30. ledna 2002

Čj.	010 125/02-5107
Signatura	oa4cv130

CHARAKTERISTIKA ŠKOLY

Základní škola je příspěvková organizace zřízená Městskou částí Praha 12. Sdružuje základní školu, školní družinu a školní jídelnu. Dle platného rozhodnutí o zařazení do sítě má škola tři odloučená pracoviště (Na Cikorce 2/1740, K Vltavě 25/115 a Darwinova 24/450).

Škola poskytuje základní vzdělání podle vzdělávacího programu Základní škola. K datu 30. 9. 2001 měla 336 žáků (při kapacitě 420 žáků) v 15 třídách, z toho ve 3 třídách s rozšířenou výukou tělesné výchovy. K uvedenému datu škola individuálně integrovala 9 žáků se specifickými vývojovými poruchami učení (SPU).

Předmětem inspekce bylo posouzení podmínek, průběhu a výsledků vzdělávání na obou stupních školy ve vybraných předmětech a zhodnocení efektivnosti čerpání finančních prostředků přidělených ze státního rozpočtu vzhledem ke sledované oblasti vzdělávání.

HODNOCENÍ PRŮBĚHU A VÝSLEDKŮ VZDĚLÁVÁNÍ

První stupeň

Organizace výuky odpovídá učebnímu plánu zvoleného vzdělávacího programu. Běžný rozvrh je doplňován četnými akcemi, na povinnou výuku navazují nepovinné předměty a zájmové útvary, které vycházejí z personálních a materiálních možností školy a reagují na potřeby a zájmy žáků. Na výuce povinných i nepovinných předmětů se zvláště ve vyšších ročnících kromě třídních učitelek podílejí ještě další učitelky; ve IV. A a ve IV. B se personální obsazení blíží druhému stupni, což zvyšuje nároky na psychickou odolnost a přizpůsobivost žáků.

Učitelky jsou při plánování výuky jednotlivých předmětů až příliš závislé na učebnicích, na svých zkušenostech, a nevycházejí z důkladného prostudování zvoleného vzdělávacího programu. V důsledku toho jsou jejich tematické plány často jen formálním výčtem kapitol, nízkou úroveň má tematizace výuky, předměty jsou vyučovány bez vzájemného propojování. Osnovy jsou poměrně kvalitně naplňovány pouze v oblastech, kde se s nimi zkušenosti učitelek nebo učivo prezentované v učebnicích překrývají. Tam, kde k tomuto průniku nedochází, objevují se četná slabá místa. V loňském školním roce nebyla rozdělena výuka násobilky mezi 2. a 3. ročník. Ojedinele ve 4. a velmi často v 5. ročníku se vyučovala témata, která osnovy neobsahují (např. průměrná rychlost, parní stroj, spalovací motory, porovnávání úhlů, výroba skla, výpočet povrchu kvádra a krychle atd.). Výuka vlastivědy se z hlediska rozsahu a náročnosti blížila systematické výuce dějepisu a zeměpisu. Oproti tomu některá témata ve výuce zcela chyběla (kurz výchova ke zdraví, psaní). Rovněž v rámci sledované výuky se objevilo zařazení učiva, které není v osnovách příslušných ročníků (aritmetický průměr, průměrná rychlost, trojúhelníková nerovnost, třídění živočichů).

Učitelky vedly výuku převážně frontálně, skupinové nebo individuální formy práce se omezily prakticky na vzájemnou kontrolu výsledků ve dvojicích. Tomuto schématu se vymykala jen promyšlená a koordinovaná skupinová práce všech žáků ve třídě, v kontextu celého prvního stupně však šlo o spíše okrajovou záležitost. Při takto vedené výuce se učitelkám v 1. – 3. ročníku většinou dařilo žáky zaktivizovat, jednak tím, že kromě výkladu, řízeného rozhovoru a samostatné práce žáků zařazovaly i metody bližší dětem mladšího školního věku - didaktickou hru, pozorování, vypravování, a dále tím, že výuka měla přiměřenou materiální podporu. Cenné byly momenty, kdy učitelky předestřely učivo jako problém, kdy dokázaly využít znalostí dětí, kdy je vedly k vyhledávání nebo ke třídění informací. V ojedinělých případech

byly dětem s SPU zadávány specifické úkoly. Oproti tomu zvláště ve vyšších ročnících sklouzávala výuka někdy ke stereotypnímu verbalismu, nebyla dostatečně názorná, ztratila se vnitřní diferenciaci a nebyla vždy respektována didaktická zásada přiměřenosti (dlouhý výklad, opakování a samostatné procvičování). Kvalitu výuky na prvním stupni také snižovaly i dílčí věcné nebo didaktické nedostatky (např. intuitivní odhadování životnosti maskulin). Výjimkou bylo rozvíjení estetického vnímání žáků a emoční složky jejich osobnosti prostřednictvím metod dramatické výchovy.

Spíše výjimečně učitelky uplatnily specifické motivační postupy, často děti jen seznámily s obsahem hodin. Zaujetí dětí se tak odvíjelo od expresivity projevu učitelek, od atraktivnosti učiva, od vnější motivace známky a od střídání činností. Těžištěm hodnocení je tradiční známkování za převážně písemný projev dětí, kromě toho učitelky užívají obecné hodnotící výroky, pochvaly či pokárání, zjevným nástrojem hodnocení je i nonverbální komunikace. Klasifikace v žákovských knížkách nemá optimální strukturu, předměty nebo jejich složky nejsou vždy vyváženě zastoupeny. Některé pololetní písemné práce jsou nepřiměřeně rozsáhlé (4. ročník 35 výpočtů a 2 slovní úlohy, 5. ročník 28 výpočtů a 4 slovní úlohy). Systém hodnocení dětí se zvláštními vzdělávacími potřebami je jen deklaratorní. Pozorované hodnocení žáků v hodinách včetně hodnocení jejich písemných a dalších produktů bylo přiměřené, aktuální znalosti a dovednosti dětí odpovídaly cílům vzdělávacího programu.

Učitelky mají u dětí většinou i neformální autoritu, což přispívá k uvolněné atmosféře učení beze strachu, ke vzájemnému respektu a k nenásilnému vymáhání pravidel jednání a komunikace. Některé učitelky se při udržování kázně více spoléhají na formální autoritu a udržují od dětí odstup. Negativem je spontánní zveřejňování psychologických diagnóz žáků s SPU. Převažující formy výuky nevytvářejí prostor pro vzájemnou spolupráci žáků, což omezuje možnosti rozvoje jejich komunikativních dovedností. Děti se zatím neučí souvisle a věcně vyjadřovat či obhajovat svůj názor.

Kladem sledované oblasti vzdělávání je angažovanost učitelek, provázená v některých třídách snahou o metodickou pestrost výuky. Slabým místem je nedůsledné a spíše intuitivní naplňování vzdělávacího programu. Kvalita vzdělávání na prvním stupni je průměrná.

Druhý stupeň: český jazyk a literatura, dějepis

Obsah učiva i časové dotace jsou ve všech ročnících v souladu se zvoleným vzdělávacím programem. Výjimkou bylo v loňském školním roce dílčí porušení osnov v českém jazyce a literatuře (v 7. a 8. ročníku bylo probráno učivo 9. ročníku - přívlastek těsný a volný, zápor). Letošní tematické plány jsou v souladu s osnovami, v literární výchově jsou uvedeny literární pojmy, popř. použité pomůcky. V dějepisu plánování učiva koresponduje s osnovami. Sledovaná výuka byla pečlivě připravena.

V literární výchově žáci pracovali s uměleckým textem s převahou aktivity na straně vyučující. Podnětné bylo propojení české literatury s literaturou světovou, využití mezipředmětových vztahů a souvislostí mezi jednotlivými složkami českého jazyka a literatury. Problémem části výuky bylo pasivní přijímání poznatků žáky, četba textu s povrchní a formální interpretací. I když vyučující použila metodu práce ve dvojicích, ta se neprojevovala větší aktivitou žáků ani při vlastní prezentaci zadaného úkolu. Jen žákovský referát přispěl k rozvoji mluveného projevu.

Ve výuce dějepisu převládalo frontální vyučování s převahou činnosti učitelek. Použily různé

způsob ústního opakování, výklad nového učiva či jeho shrnutí. Řízený rozhovor souvisel se zadáním úkolu v textu učebnice nebo jejich obrázcích. Úlohu měli žáci splnit buď ve dvojicích nebo samostatnou prací, kterou žáci realizovali bez většího zájmu a nadšení. Pozitivem výuky bylo účelné zařazení pomůcek (mapy, encyklopedie, historický text, obrazové materiály).

Motivace se omezila na seznámení žáků s průběhem hodiny. Průběžné hodnocení práce žáků za úspěšné splnění úkolu se při výuce provádělo sporadicky. Často bylo opomíjeno, někdy i z časových důvodů, závěrečné shrnutí hodiny. Hodnocení písemných prací (diktátů) není u všech žáků přiměřené. Zápisy a úprava sešitů mají rozdílnou úroveň, jejich kontrola je pravidelná, je prováděna oprava chyb. V žakovských knížkách je převaha známek z písemného projevu na úkor ústního zkoušení. Aktuální výkony žáků korespondovaly s požadavky vzdělávacího programu.

Vyučující sledovaly a ověřovaly pochopení látky, ale iniciativa vycházela z jejich strany. Žákům nebyl vytvářen dostatečný prostor pro vzájemnou spolupráci, což omezovalo možnost rozvoje jejich komunikativních dovedností. Žáci reagovali na podněty učitele, ale zřídka měli možnost hodnotit výkony své nebo svých spolužáků.

Až na uvedenou výjimku výuka respektuje vzdělávací program. Převažující tradiční formy a metody výuky žáky zpravidla nemotivují a nevytvářejí prostor pro aktivní učení s rozvíjením komunikativních dovedností. Kvalita vzdělávání ve sledované oblasti je průměrná.

Druhý stupeň: matematika a chemie

Výuka probíhá v souladu se schváleným učebním plánem a učebními osnovami. Týdenní dotace vyučovacích hodin obou předmětů jsou u všech tříd dodrženy. Chemie je plánována včetně laboratorních prací (šest v 8. ročníku a čtyři v 9. ročníku), kde si žáci při provádění jednoduchých pokusů osvojují dovednosti spojené s pozorováním vlastností látek a chemických reakcí. Bezprostřední příprava učitelek na výuku byla pečlivá a zodpovědná.

V úvodu sledovaných hodin probíhalo frontální procvičování nebo orientační opakování. Náročnost otázek byla přiměřená znalostem a věku žáků a způsob formulace otázek je nutil aplikovat poznatky na obdobné situace. V chemii byl klasický výklad proložený otázkami, kterými učitelka reagovala na dosavadní znalosti a zkušenosti dětí, aktivizovala žáky a působila na ně s cílem vybudovat v nich trvalý zájem o studium předmětu. Výklad učiva byl srozumitelný, na odborné výši, odpovídající věku a schopnostem žáků. Efektivně byl doplněn začleněním videofilmu či demonstrací pomůcek a frontálně prováděnými pokusy s vyvozováním závěrů. Při jedné hodině matematiky učitelka vhodně začlenila skupinovou práci, kdy žáci samostatně a se zjevným zaujetím procvičovali probírané učivo. Při suplované hodině matematiky učitelka dialogickou metodou zopakovala učivo před písemnou prací, dala žákům možnost zeptat se na případné nejasnosti. Klidně reagovala na jejich dotazy a znovu vysvětlovala nepochopené učivo. Zápisy do sešitů byly funkční a vyhovují potřebám domácí přípravy i opakování. Žáci však nebyli zapojeni do jejich tvorby a pasivně je opisovali z tabule.

Úvodní motivace spočívala pouze v popisu průběhu a cíle hodiny. Pro výuku obou předmětů byli žáci motivováni zařazením problémových otázek, demonstrací pokusů, vyjadřováním radosti učitelek z drobných úspěchů dětí a zadáváním zajímavých dobrovolných domácích úkolů. Hodnocení písemných prací bylo přiměřené, chyby jsou zřetelně vyznačovány. Učitelky prováděly analýzu výsledků, která je podkladem pro další opakování. V závěru vyučující většinou hodinu uzavřely, zhodnotily práci žáků a ocenily jejich snahu. Hodnocení však nebylo adresné. Sledované aktuální znalosti žáků odpovídaly požadavkům vzdělávacího programu.

Výuka probíhala ve velmi příjemné atmosféře, vhodné střídání metod žáky aktivovalo. Učitelky podněcují zájem žáků o předmět jejich bohatou účastí na odborných soutěžích. Mají k žákům pěkný vztah, který je zřejmý i ze způsobu vzájemné komunikace a odráží se v chování žáků při hodině. Ze žakovských reakcí a odpovědí lze soudit na jejich velmi dobrou úroveň znalostí. Rezervou je komunikace žáků, jejich srozumitelné, souvislé a věcné vyjadřování, obhajoba jejich názorů při diskusích.

Vzdělávací program je naplňován, převažují funkční formy a metody výuky. Rezervy jsou v oblasti rozvíjení komunikativních dovedností žáků. Kvalita vzdělávání v uvedeném bloku předmětů je nadprůměrná.

Hodnocení kvality vzdělávání ve sledované oblasti

Vzdělávací program je naplňován s dílčími nedostatky zejména tam, kde se nepřekrývá se zažitými vyučovacími stereotypy vyučujících nebo s obsahem a strukturou učebnic. Zvláště na prvním stupni nejsou vždy plně respektovány osnovy. Převažují tradiční formy a metody vzdělávání, které jsou účinné jen v některých segmentech vzdělávání a které zpravidla nevedou k vnitřní motivaci žáků, málo jsou využívány moderní interaktivní metody učení. Kladem je snaha některých pedagogů o metodickou pestrost výuky a pozornost věnovaná účasti žáků v soutěžích. Kvalita vzdělávání ve sledované oblasti je průměrná.

HODNOCENÍ PODMÍNEK VZDĚLÁVÁNÍ

Personální podmínky

Z osmi třídních učitelek na prvním stupni je pět s odbornou a pedagogickou způsobilostí (OPZ) pro výuku dětí mladšího školního věku, jedna učitelka si doplňuje kvalifikaci studiem při zaměstnání, jedna učitelka má vysokoškolské neučitelské vzdělání. Doklad o vzdělání jedné učitelky nebyl doložen. Chybějící OPZ oslabovala kvalitu výuky v oblasti didaktické a metodické. Ani u učitelek s příslušnou OPZ však nebyla tato skutečnost vždy zárukou bezchybného naplňování vzdělávacího programu. Kladem je nesporná obětavost učitelek, jejich zaujetí a jejich snaha udělat pro děti maximum.

Český jazyk a literaturu vyučují tři kvalifikovaní učitelé, jeden z nich byl v době kontrolní činnosti ČŠI v dlouhodobé pracovní neschopnosti. Dějepis zajišťují dvě učitelky s pedagogickou a odbornou způsobilostí. S ohledem na dlouhodobou absenci učitele a na problémy spojené se suplováním ČŠI nehodnotila aktuální činnost předmětové komise.

Matematiku na druhém stupni vyučují dvě učitelky s příslušnou odbornou a pedagogickou způsobilostí. V době inspekce byla jedna nemocná. Učitelka chemie je plně aprobovaná, byla proškolená v zákoně o chemických látkách a chemických přípravcích a seznámena s nařízením vlády, kterým se stanoví postup hodnocení nebezpečnosti chemických látek a přípravků, způsob jejich klasifikace a označování.

Z hlediska formálního splnění požadavků na odbornou a pedagogickou způsobilost je škola srovnatelná s podobnými pražskými školami. Personální podmínky jsou spíše nadprůměrné.

Plánování

Škola je zaměřena na rozšířené vyučování tělesné výchovy (atletika, míčové hry), kde dosahuje výborných výsledků. V ročním plánu školy ředitelka deklaruje (kromě pokračování rozšířeného vyučování tělesné výchovy) ještě rozšířené vyučování cizích jazyků. Ve skutečnosti jde spíše o zavedení nepovinného předmětu již od prvního ročníku. Další prioritou je rozvíjení schopností žáků podle obecných zásad, které směřují k vyššímu podílu dětí na organizaci vlastního vzdělávání, k jejich aktivnímu, komunikativnímu způsobu učení. V tomto ohledu zůstává záměr ředitelky zatím nenaplněn. Plánování výuky je v kompetenci jednotlivých učitelů. Někteří jej však pojmají jako formalitu, což je jednou z hlavních příčin dílčího nerespektování osnov. Individuální vzdělávací plány jsou vytvořeny, ale ve výuce se prvky péče o děti se zvláštními vzdělávacími potřebami objevovaly jen zřídkakdy.

Koncepce ředitelky je reálná, vychází ze znalostí prostředí a zčásti je úspěšně naplňována (tělesná výchova). V jiných oblastech se plány zatím nedaří realizovat. Plánování má průměrnou úroveň.

Organizování

Ředitelka je ve funkci od roku 1990. Jmenovala jednu zástupkyni pro pedagogickou oblast řízení. Dělbba kompetencí a organizační schéma se řídí principem vzájemné zástupnosti, poradní a metodické orgány jsou ustaveny, škola má jednu výchovnou poradkyni. V činnosti poradních a metodických orgánů chybí důraz na plnění osnov a na moderní metody aktivního učení, deklarované ročním plánem školy. Práce výchovné poradkyně má vysokou odbornou úroveň, ve vztahu k jednotlivým učitelům však nemá kontrolní pravomoc, což v některých případech snižuje celkovou kvalitu péče o děti s SPU. Vnitřní řád školy vytváří dostatečný rámec pro provoz, ale je až zbytečně podrobný a popisný. Není prokazatelné, zda jsou s ním seznamováni rodiče. Povinná dokumentace je vedena jen s drobnými formálními nedostatky, některé zápisy v třídních knihách mají nízkou vypovídací hodnotu. Informační systém má standardní prvky. Chybí v něm pravidla o přístupu veřejnosti k informacím a o postupu při šetření stížností a podnětů. Není jasné, zda a jakým způsobem rodiče vyjadřují svůj souhlas s platbami. V žákovských knížkách se objevují nekonkrétní zápisy nebo shluky zámečků na jednom řádku. Výroční zpráva poskytuje hodnověrné informace o škole.

Organizační struktura umožňuje operativní řízení školy, společným jmenovatelem zjištěných nedostatků je nedůslednost. Organizování má průměrnou úroveň.

Motivování a vedení

Ředitelka hledá u pedagogických pracovníků hlavně pozitiva. Kritéria hodnocení kvality pedagogické práce jsou vytvořena a zveřejněna netradičně v ročním plánu školy. Jsou převážně obecná a kvantitativní. Další vzdělávání pedagogických pracovníků vychází z potřeb školy i ze zájmu jednotlivých učitelů. Kvalitu práce pedagogických pracovníků a jejich přednosti i nedostatky ředitelka dobře zná a dokáže toho využívat při zadávání úkolů. Na učitele však někdy spoléhá až příliš, což se projevuje tím, že se v pedagogické práci školy objevují prvky

rutiny. To má negativní vliv na metodickou péči o učitele bez odpovídající odborné a pedagogické způsobilosti, na práci s dětmi s SPU, a v neposlední řadě jde i o jednu z příčin toho, že některé vyučovací stereotypy nejsou podrobeny účinnému tlaku a konkurenci kooperativních technik učení.

Motivování a vedení pracovníků má průměrnou úroveň.

Kontrolní mechanismy

Kontrola pedagogického procesu je rozdělena mezi ředitelku a zástupkyni. Její těžiště je v relativně četné hospitační činnosti a v kontrole povinné dokumentace. V loňském školním roce kontrolní systém sice zareagoval na nerespektování osnov v jedné třídě, ale přijatá opatření se ukázala jako málo účinná. Navzdory zvýšené hospitační činnosti nebyly nedostatky odstraněny a k některým odchylkám od osnov došlo opakovaně i v tomto školním roce. Kontrola pedagogické dokumentace nezabránila drobným chybám. Při hodnocení práce učitelů vedení školy zdůrazňuje pozitiva jako povzbuzující motivaci. V rozbořech výuky sledované spolu s inspekcí ředitelka i zástupkyně výstižně pojmenovaly a analyzovaly zřejmé problémy, dávaly doporučení, jak je řešit a zkvalitnit tím vzdělávání. Způsob pozitivního motivování, který je v řadě případů účinný, však není doprovázen dostatečnou razancí při vymáhání uložených úkolů. Systém vnitřní evaluace školy spočívá především v účasti žáků v bohatém spektru soutěží, ve srovnávacím komerčním testování a v písemných prověrkách.

Slabým místem kontrolního systému je kontrola plnění osnov. Hospitace mají spíše motivační funkci. Vnitřní evaluace je založená na principu soutěže a srovnávání výsledků žáků. Úroveň kontroly je průměrná.

Materiální podmínky

Výuka 1. – 3. ročníku probíhá na odloučeném pracovišti, v samostatném pavilonu, který byl kvůli možnosti úniku azbestocementových vláken nedávno opravován. V době inspekce byly všechny prostory upravené a čisté. Ve výzdobě budovy i jednotlivých tříd jsou bohatě zastoupeny výtvarné a další práce žáků, které mají mnohdy vynikající estetickou úroveň a výrazně přispívají k identifikaci dětí s prostředím. Kromě tříd jsou k výuce používány i prostory školní družiny (s pianem) a funkční tělocvična. Učebny jsou účelně zařízeny a vybaveny, učitelky měly dostatek pomůcek, literatury, didaktické techniky a materiálu.

Zbývající třídy prvního stupně jsou umístěny v hlavní budově školy. Jsou vybaveny vhodným, tradičně uspořádaným nábytkem. Materiální podpora sledované výuky byla chudší a dětem nebyla vždy poskytována potřebná názornost. Učitelky nepracovaly se změnami osvětlení a nevedly děti ke správným návykům při sezení a psaní.

Učebnice používané na prvním stupni jsou vhodné pro zvolený vzdělávací program s tím, že vyžadují dílčí úpravy ze strany učitelů, nikoli mechanické přejímání obsahu a struktury.

Pro výuku českého jazyka a literatury a dějepisu je k dispozici menší množství pomůcek (gramatické tabule, odborná literatura, literární texty, mapy), které jsou uloženy v učebnách. Jejich výzdoba je podnětná, často se na ní podílejí žáci výstavkou svých prací. V některých třídách byly součástí výzdoby pomůcky. Školní knihovna je v samostatné místnosti, kde si žáci mohou půjčovat knihy krásné literatury nebo odborné publikace. Rovněž učitelé zde mají k

využití pedagogickou, odbornou a naučnou literaturu. Pro výuku obou předmětů jsou používány vhodné učebnice.

Vyučování matematiky probíhá v kmenových třídách, které jsou funkčně vybaveny žákovským nábytkem a mají velmi dobrou estetickou úroveň. Pro výuku chemie má škola odbornou pracovnu, která je vhodně vyzdobená nástěnnými přehledy s probíraným učivem. V místnosti je video, které učitelka používá při výuce; zařazuje videofilmy např. s chemickými pokusy, které nemůže z bezpečnostních důvodů sama žákům ukázat. Škola má počítačové programy pro výuku chemie, avšak ve sledovaných hodinách s nimi žáci nepracovali. Pro oba předměty se používají schválené učebnice, které tvoří ucelené řady a podporují kontinuální výuku. Děti si prohlubují své znalosti v matematice řešením příkladů ze sbírek úloh a v chemii si upevňují nové informace vypracováním cvičení v pracovních sešitech.

Materiální podmínky umožňují realizovat zvolený vzdělávací program. Jsou spíše nadprůměrné.

HODNOCENÍ EFEKTIVNOSTI VYUŽÍVÁNÍ PROSTŘEDKŮ PŘIDĚLENÝCH ZE STÁTNÍHO ROZPOČTU VZHLEDEM K ÚČELU JEJICH POSKYTNUTÍ A VZHLEDEM K UČEBNÍM DOKUMENTŮM, VE VZTAHU KE SLEDOVANÝM OBLASTEM VZDĚLÁVÁNÍ V ROCE 2000

Hodnocení efektivity čerpání NIV

Rozhodující část finančních prostředků přidělených škole ze státního rozpočtu na ostatní neinvestiční výdaje byla čerpána na mzdy, zbývající objem tvoří zákonné odvody a povinné plnění do FKSP. Základní škola provozuje se souhlasem svého zřizovatele vedlejší doplňkovou činnost, zejména pronájem tělocvičny a učeben v pavilonu školy. Za kontrolované účetní období roku 2000 vykázala škola kladný hospodářský výsledek, který byl dle písemného návrhu školy odsouhlasen zřizovatelem a přidělen v plné výši do rezervního fondu.

Hodnocení efektivity čerpání mzdových prostředků

Závazné ukazatele mzdové regulace byly ve sledovaném roce 2000 dodrženy, objem finančních prostředků přidělených na platy nebyl překročen. Výkaz o pracovnících a mzdových prostředcích v regionálním školství Škol (MŠMT) P1 - 04 za 1. - 4. čtvrtletí 2000 byl řádně vyplněn a jeho údaje navazují na jednotlivé zůstatky v hlavní účetní knize a souhlasí s účetní evidencí. Vnitřní platový předpis tvoří součást kolektivní smlouvy. Kontrolou předložených platových výměrů bylo zjištěno, že zařazení pedagogických pracovníků do příslušných platových tříd je v souladu s platnou legislativou. Osobní příplatky nebyly čerpány v průběhu roku 2000 rovnoměrně. V některých případech výše těchto příplatků překročila maximální hranici stanovenou pro tuto složku platu. Uvedeným postupem nebyl dodržen princip rozdělení nenárokových složek platu mezi osobní příplatky a odměny.

Státem přidělené finanční prostředky na ostatní platby za provedenou práci byly v roce 2000 zcela vyčerpány na proplacení dohod o pracovní činnosti a o provedení práce, které ředitelka školy uzavřela na činnosti potřebné pro zabezpečení chodu školy, např. na sportovní soustředění, na údržbové práce, úklidové činnosti atd. Uzavřené smlouvy mají předepsané náležitosti ve smyslu platné legislativy.

Hodnocení efektivity čerpání ONIV

Finanční prostředky přidělené ze státního rozpočtu na ostatní neinvestiční výdaje byly čerpány zejména na nákup učebnic a učebních pomůcek (62 % z celkových ONIV). V průběhu roku 2000 byly pomůcky, učební texty i učebnice pořizovány dle aktuální potřeby školy a pro doplnění stávajícího vybavení, např. učebnice a texty angličtiny, matematiky, přírodopisu, dějepisu, fyziky, hudební výchovy atd. Z učebních pomůcek byly zakoupeny např. míče a žíněnky do tělesné výchovy, minerály, výukový software. Kontrolou vybraných dodavatelských faktur a pokladních dokladů bylo zjištěno, že nákup učebnic a učebních pomůcek byl účelný s ohledem na zaměření školy. Na některé odebrané zboží byla poskytnuta sleva. Dále byly tyto prostředky použity na další vzdělávání pedagogických pracovníků (DVPP), školní potřeby pro žáky I. třídy, plavání, cestovné, odborné knihy a časopisy a pracovní a ochranné pomůcky. Prostředky na DVPP byly použity pro účely, na které byly poskytnuty, především na úhradu jazykových kurzů angličtiny pro učitele angličtiny, kurzu pro zdravotníky lyžařských výcviků, školení pro učitele chemie a vzdělávacího programu pro výchovného poradce. Žákům první třídy byly poskytnuty vodové barvy, voskovky, plastelína, barevné papíry, štětce a pera. Finanční prostředky přidělené ze státního rozpočtu jsou odděleny analytikou. Zkontrolované účetní doklady mají předepsané náležitosti, účetnictví je vedeno v souladu s účetní osnovou určenou pro příspěvkové organizace.

Hodnocení efektivity využívání prostředků přidělených ze státního rozpočtu vzhledem k účelu jejich poskytnutí a vzhledem k učebním dokumentům

Čerpání finančních prostředků ze státního rozpočtu nepřekročilo objem stanoveného příspěvku a bylo využito efektivně a hospodárně pro účely jejich poskytnutí a vzhledem k učebním dokumentům.

VÝČET DOKLADŮ, O KTERÉ SE INSPEKČNÍ ZJIŠTĚNÍ OPÍRÁ

- Rozhodnutí o zařazení do sítě škol, předškolních zařízení a školských zařízení čj. 627/99/ZŠ ze dne 15. 3. 1999
- Výkaz o základní škole podle stavu k 30. 9. 2001.
- Výroční zpráva za školní rok 2000-2001
- Vybrané třídní knihy, třídní výkazy a katalogové listy žáků, vybrané žákovské knížky, sešity, písemnosti a produkty žáků, vybraná dokumentace žáků se specifickými vývojovými poruchami učení a chování
- Zápisy z jednání pedagogické rady, metodických sdružení a předmětových komisí, tematické plány učitelů
- Organizační řád, vnitřní řád školy
- Personální dokumentace pedagogických pracovníků školy podle sledovaných předmětů
- Plán práce na školní rok 2001-2002
- Inspekční podkladová dokumentace a hospitační záznamy ČŠI
- Různé prezentační materiály školy
- Vnitřní ekonomické předpisy
- Závazné ukazatele upraveného rozpočtu za rok 2000

- Přehled čerpání provozní dotace za rok 2000
- Výkaz Škol (MŠMT) P 1 - 04 za 1. - 4. čtvrtletí roku 2000
- Výkaz zisku a ztrát ke dni 31. 12. 2000
- Faktury a účetní doklady o čerpání finančních prostředků za ONIV v roce 2000
- Dohody o pracovní činnosti a o provedení práce v roce 2000
- Vnitřní platový předpis
- Mzdové listy vybraných zaměstnanců za rok 2000
- Platové výměry vybraných zaměstnanců školy za roky 2000 a 2001
- Písemné návrhy změn v příplatcích v období říjen - prosinec 2000 u vybraných zaměstnanců

ZÁVĚR

- *Vzdělávací program je ve sledovaných předmětech naplňován s dílčím nerespektováním osnov.*
- *Ve sledované výuce převažovaly spíše tradiční formy a metody výuky, které zpravidla nevedly k vnitřní motivaci žáků a k jejich angažovanosti ve vlastním učení. Menší část výuky byla metodicky pestřejší a efektivnější. Pozitivním signálem o úspěšnosti žáků jsou jejich výsledky v komerčním srovnávacím testování i jejich účast v relativně velkém počtu soutěží.*
- *Kvalita vzdělávání ve sledované oblasti je celkově průměrná.*
- *Pro realizaci zvoleného vzdělávacího programu ve sledovaných předmětech má škola spíše nadprůměrné personální a materiální podmínky.*
- *Ve vztahu ke sledovaným oblastem vzdělávání je úroveň řízení školy průměrná.*
- *Finanční prostředky přidělené ze státního rozpočtu byly v kontrolovaném období vzhledem k účelu jejich poskytnutí a vzhledem k učebním dokumentům čerpány efektivně.*
- *Oproti stavu popsánému v inspekční zprávě z roku 1997 došlo k některým změnám: Škola již nerealizuje rozšířené vyučování matematiky a přírodovědných předmětů. Bylo shledáno dílčí nerespektování osnov.*

Složení inspekčního týmu a datum vyhotovení inspekční zprávy

V Praze dne 7. února 2002

Razítko

Školní inspektoři:	Titul, jméno a příjmení	Podpis
Vedoucí týmu	Mgr. Zdeněk Bělecký
Členové týmu	PaedDr. Jana Křest'ánová
	Mgr. Jana Pocová
Další zaměstnanci ČŠI	Marie Kiliesová	

Datum a podpis ředitelky školy stvrzující převzetí inspekční zprávy

Datum převzetí inspekční zprávy: 7. února 2002

Razítko

Ředitelka školy nebo jiná osoba oprávněná jednat za školu

Mgr. Květuše Bošková
podpis

Předmětem inspekce bylo dílčí zhodnocení činnosti školy dle § 18 odst. 3, 4 zákona ČNR č. 564/1990 Sb., o státní správě a samosprávě ve školství, ve znění pozdějších předpisů. Dle § 19 odst. 7 téhož zákona může ředitelka školy podat připomínky k obsahu inspekční zprávy České školní inspekci do 14 dnů po jejím obdržení. Připomínky k obsahu inspekční zprávy jsou její součástí.

Hodnotící stupnice

Stupeň	Širší slovní hodnocení
Vynikající	Zcela mimořádný, příkladný
Velmi dobrý	Výrazná převaha pozitiv, drobné a formální nedostatky, nadprůměrná až spíše nadprůměrná úroveň
Průměrný	Negativa a pozitiva téměř v rovnováze, průměrná úroveň
Pouze vyhovující	Převaha negativ, výrazné nedostatky, citelně slabá místa
Nevyhovující	Zásadní nedostatky, které ohrožují průběh výchovně-vzdělávacího procesu.

Plní, je v souladu	Dodržuje, čerpá účelně, efektivně
Neplní, není v souladu	Nedodržuje, nečerpá účelně, efektivně

Další adresáti inspekční zprávy

Adresát	Datum předání/odeslání inspekční zprávy	Podpis příjemce nebo čj. jednacího protokolu ČŠI
MHMP	2002-02-25	010 190/02-5107

Zřizovatel MČ Praha 12, Písková 25/830, 143 12 Praha 4	2002-02-25	010 191/02-5107
---	------------	-----------------

Připomínky ředitelky školy

Datum	Čj. jednacího protokolu ČŠI	Text
2002-02-15	122/02	Připomínky byly podány.